

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

Abonamentul

Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu,
str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se
înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de
mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI Tele-
grafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

După alegeri

Ziua de 2 martie a. c. a fost zi de sărbătoare în întreaga țară. E ziua, în care milioanele de oameni ai muncii au ales pe deputații Sfaturilor Populare, noii gospodari ai comunelor, orașelor, raioanelor și regiunilor. Candidații, propuși de oamenii muncii dintre cei mai buni fii ai poporului, au primit votul de încredere al tuturor, fiind aleși deputați în Sfaturile Populare. Faptul că la vot au luat parte toți cetățenii și că votarea a decurs în liniște și într-o dispoziție sărbătorească, arată hotărârea neclintită a poporului de a lupta și de acum înainte pentru pace și pentru construirea socialismului și de a încredința celor mai buni fii ai lui sarcina de călăuzitori în îndeplinirea acestei hotărâri.

Noilor deputați ai Sfaturilor Populare le revine sarcina de a mobiliza masele muncitoare în munca de ridicare a nivelului de trai și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate. Ei vor munci ca să se dezvolte economia locală, să se sporească producția bunurilor de larg consum, producția agricolă și industrială, să se dezvolte învățământul, activitatea culturală, să se înmulțească diferitele construcții, să progreseze transformarea socialistă a agriculturii, singura cale de belșug și viață mai bună pentru țărănimea muncitoare, ș. a. Poporul nostru, care a pășit la vot cu bucurie, va sprijini munca deputaților aleși și va munci cu mai mult spor pentru înflorirea comunelor, orașelor, raioanelor și regiunilor noastre. El e convins că munca aceasta îi aduce o viață din ce în ce mai îmbelșugată și mai luminată, că munca aceasta e o contribuție la cauza păcii.

Clerul și credincioșii Bisericii noastre au participat cu însuflețire la alegerile din 2 martie a. c. și au votat pe candidații F.D.P., convinși fiind că votează pe cei mai vrednici fii ai patriei noastre și arătând că sînt alături de popor. Această participare e și un angajament de a colabora cu noile Sfaturi populare în toate acțiunile de folos obștească și de apărare a păcii. Muncind și luptînd împreună cu poporul muncitor pentru zidirea vieții celei noi, pentru pace, clerul și credincioșii mărturisesc dragostea lor față de patrie, de popor și de pace.

Aproape două treimi din populația lumii

Popoarele din Asia și Africa numără aproape două treimi din populația lumii. Ca număr ele sînt o forță foarte mare. Cu toate acestea, pe întinderile Asiei și Africii vreme de 100—200 ani au stăpînit statele colonialiste, Anglia, Franța, Germania, Spania, Portugalia, Japonia ș. a. Aceste state au cucerit cu armele țările afro-asiatice, transformîndu-le în colonii, și au subjugat popoarele. Bogățiile de pe pămîntul lor au fost folosite pentru îmbogățirea capitaliștilor apuseni, care în schimb trimiteau produse la prețuri de speculă. Munca popoarelor coloniale era plătită cu un salariu foarte mic și oamenii din colonii nu se bucurau de nici un drept. Viața de mizerie, de asuprire, de boli și analfabetism: iată ceea ce a însemnat pentru popoarele din colonii stăpînirea puterilor coloniale.

Această stare de lucruri nu putea ține mult. Sub lumina Marii Revoluții din Octombrie s-au trezit și popoarele coloniale din Asia și Africa și au început lupta împotriva colonialiștilor, pentru dobîndirea libertății și independenței. În felul acesta după al doilea război mondial și-au dobîndit independența o mulțime de popoare afro-asiatice și au făurit state naționale, cu conducere proprie. Colonialiștii au lăsat acolo o moștenire foarte grea: mizerie și întunec. Pentru a-și dezvolta economia și cultura ele au nevoie nu numai de munca pe care o fac cu dragă inimă popoarele — căci știu că muncesc pentru ele, nu pentru colonialiști — ci și de ajutorul statelor mai înaintate. Pentru a se întări pe plan economic și a ridica nivelul de trai și de cultură a popoarelor lor, aceste state au nevoie de pace. De aceea ele luptă pentru pace și vor să aibă legături economice și culturale cu toate statele, indiferent de regimul politic sau social. Ele cer respectarea principiilor coexistenței pașnice și înlăturarea primejdiei unui nou război.

S.U.A., ca și celelalte țări capitaliste, le oferă „ajutor economic“, dar cu condi-

Sîntem siguri că prin munca și lupta tuturor oamenilor muncii vom făuri viitorul fericit al poporului nostru și vom întări pacea lumii.

T. R.

ția ca economia acestor state să stea sub controlul monopolurilor americane, engleze, franceze, etc. și ca ele să facă parte din N.A.T.O., pactul de la Bagdad, S.E.A.T.O., grupări militare îndreptate împotriva lagărului socialist. Uniunea Sovietică și țările socialiste le oferă ajutor economic fără să pună nici o condiție, „pe baza egalității, avantajului reciproc și respectării independenței“. Se-nțelege că țările afro-asiatice resping „ajutorul“ american — care e o nouă formă de înrobire economică — și acceptă ajutorul sovietic. Ele vor să-și dezvolte economia, păstrîndu-și și întărindu-și independența și ducînd o politică de pace, de bune relații cu toate statele din lume. De aceea sînt împotriva blocurilor militare și pentru coexistență pașnică, sînt împotriva armelor atomice și a cursei înarmărilor și pentru tratative și acorduri de interzicere a armelor atomice, de dezarmare, de prietenie și colaborare, sînt împotriva discriminărilor de orice fel și pentru intensificarea schimburilor comerciale și culturale între popoare.

Afară de statele care și-au cucerit independența, mai sînt încă unele popoare din Asia și Africa sub stăpînire colonială. Acestea luptă ca să-și cucerească libertatea. Așa: cei din Algeria, din Oman, din insula Cipru ș. a. Lupta acestora pentru libertate, pentru independență este sprijinită de celelalte state afro-asiatice, de popoarele socialiste și de toți oamenii cinstiți din lume. Nu încapă îndoială că și popoarele, care mai sînt subjugate de colonialiști, își vor cîștiga independența.

Astfel popoarele din Asia și Africa au devenit o mare forță internațională, care luptă împotriva imperialismului colonial pentru coexistență pașnică, împotriva războiului, pentru pace. Ele și-au arătat prima dată solidaritatea în această luptă la conferința țărilor Asiei și Africii, care a avut loc la Bandung (Indonezia) în 1955. O altă manifestare a solidarității lor a fost Conferința pentru solidaritatea țărilor Asiei și Africii, la care au luat parte delegați din 49 țări, reprezentînd 1.600.000.000 locuitori, și care a avut loc la Cairo (Egipt) și s-a încheiat la 1 ianuarie a. c. Aceste conferințe au dat glas voinței a

(Continuare în pag. 2)

Cîntarea bisericească în Ardeal

În Ardeal cîntarea bisericească a fost adusă mai întîi de coloniștii creștini și de misionarii creștini din Răsărit. Cele dintîi cîntări creștine vor fi fost melodiile unor psalmi și apoi cîntările Sfîntei Liturghii. Mai tîrziu apoi, preoții și cîntăreții bisericești romîni ardeleni și-au îmbogățit comoara cîntărilor bisericești, învățînd — rînd pe rînd — și melodiile glasurilor, melodiile sfetinelor, ale irmoaselor și toate celelalte cîntări ale Bisericii ortodoxe.

Aceste cîntări le aduceau călugării: greci, sîrbi și bulgari, care veneau să rămîna cîva timp în Ardeal. Ele se transmiteau apoi din tată în fiu. Mai apoi, după ce în principatele romîne (Muntenia și Moldova) viața bisericească a început să fie tot mai liberă și mai bine organizată și după ce a început să înflorească și cîntarea bisericească, preoții, călugării și cîntăreții bisericești ardeleni au avut prilejul să mai învețe unele cîntări bisericești — înalte — de la călugării veniți din mănăstirile romîne de peste munți, sau chiar să le învețe în aceste mănăstiri. Erau melodii bizantine, cu multe înflorituri, care cereau bună pregătire spre a fi cîntate întocmai. Dacă în puținele mănăstiri romînești ortodoxe din Ardeal cîntarea bisericească se putea păstra întrucîtva la fel cu cea din mănăstirile de dincolo de munți, în schimb preoții și cîntăreții bisericești din satele ardeleni romînești nu puteau să păstreze cîntările bisericești în forma lor bogat înflorită în care le auzeau din cînd în cînd. Pînă în veacul trecut acești preoți și cîntăreți bisericești din satele ardeleni erau iobagi neștiutori de carte muzicală. Peste săptămîna trebuiau să-și vadă de plug, de coasă sau de seceră, nu aveau timp să facă exerciții pentru a învăța și a ține minte cîntările bisericești auzite în vreo mănăstire. Nu știau scrierea muzicală și nu aveau cărți de cîntări bisericești și de aceea — vrînd nevrînd — simplificau aceste cîntări, făcîndu-le mai lesne de ținut minte și mai apropiate de sufletul credincioșilor.

Această simplificare se făcea însă în chip natural, aproape nebagînd de seamă, în decursul veacurilor. Astfel în același timp cîntarea bisericească devenea tot mai mult și o cîntare romînească. Neavînd cărți cu semne muzicale, pe nebagate de seamă, acești cîntăreți bisericești înlocuiau cîte o floriceică din cîntarea bisericească greacă cu cîte o floriceică din dulcea și curata noastră doină ardeleană. Intr-adevăr, încă și azi, cînd îți este dat să poți asculta pe unul dintre bătrînii noștri cîntăreți bisericești viersuind cîntarea atît de melodiioasă a pripelelor, polieleului sau melodia lină și atît de mîngăietoare a sfetinelor, parcă auzi o doină strămoșească îmbisericită.

Încă cu mult înainte de 1700, romînii ardeleni aveau o cîntare bisericească într-adevăr religioasă, dar în același timp simplă.

Aproape două treimi din populația lumii

(Urmare din pag. 1)

aproape două treimi din omenire. Glasul acesta slujește interesele păcii și ale progresului în lumea întreagă. De aceea el a fost primit cu bucurie de popoarele pașnice de pretutindeni.

Poporul nostru sprijină lupta pentru independență, pentru pace a popoarelor afro-asiatice. Lupta aceasta e o contribuție însemnată la cauza păcii și a colaborării pentru propășirea omenirii întregi.

Era atît de religioasă încît moșii și strămoșii noștri au socotit-o și au simțit-o vrednică să fie podoaba sfintelor slujbe bisericești. Ei se smereau în rugăciunile lor de cerere și se înălțau sufletește în rugăciunile lor de mulțumire, ajutați de fiorii acestei cîntări bisericești.

Era atît de simplă și de apropiată de înțelegerea și de simțirea credincioșilor de la țară — mai ales — încît aceștia o învățau în timpul sfintelor slujbe și o și cîntau cu toții, în deosebi la Sfînta Liturghie.

Și această cîntare era atît de proprie credincioșilor ortodocși romîni, nu numai pentru că nu o mai aveau și alte neamuri, dar pentru că ea devenea una cu sufletul romînesc. De aceea la 1700 cînd o parte dintre credincioși au fost trecuți la unirea cu Roma de către cătanele împăratului de la Viena, ei nu și-au lepădat minunata cîntare bisericească, cu care s-au făcut un suflet. Nu numai că aceștia nu au vrut să se lepede, dar această lepădare sufletește le-ar fi fost cu neputință. De aceea pînă și iezuiții din slujba Vienei nu au cîntat să ceară acest lucru cu neputință, ci au trebuit să admită ca toate „să stea pe loc”, cum au fost înainte.

Și astfel „a stat pe loc” și cîntarea bisericească romînească din Ardeal. În strana bisericilor ortodoxe, ca și în strana bisericilor greco-catolice se cîntau mai departe din aceleași cărți bisericești, aceleași imne, pe aceleași melodii, în aceeași limbă romînească înțeleasă de toți credincioșii. Abia după 200 ani de la „unirea cu Roma” în cărțile de la Blaj s-au tipărit unele cuvinte neînțelese de popor, ca: „dimîdat”, „mandate”, „dispunătoare”, ș. a. Tot atunci „miluește” a fost înlocuit cu „îndură-te”, și „duh” cu „spirit”. Voiau în felul acesta să despartă pe credincioși în două, pentru că sînt cuvinte deosebite,

Vizitație canonică la Sighișoara

Duminică, în 16 februarie 1958, I. P. S. Mitropolit Nicolae Colan a poposit în vizitație canonică la Sighișoara.

În fața bisericii celei mari de acolo, I. P. S. Sa a fost întâmpinat de preoții locului și de mulți credincioși. P. C. Prot. Sabin Dobre a rostit cuvînt de bun venit, talmăcind bucuria credincioșilor, pentru vizita ce li se face. Răspunzînd, I. P. S. Mitropolit i-a asigurat pe preoți și credincioși de toată iubirea sa părintească.

După aceea I. P. S. Mitropolit Nicolae, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, a slujit Sf. Liturghie. Corul bisericii din Sighișoara a cîntat răspunsurile liturgice într-un mod deosebit de frumos. La sfîrșitul sf. Liturghii, I. P. S. Mitropolit a predicat despre Judecata de apoi, arătînd răspunderea pe care fiecare credincios o are față de modul în care va avea să se înfățișeze atunci înaintea judecătorului Iisus Hristos. Atunci, faptele pe care le săvîrșim zilnic către aproapele nostru vor mărturisi pentru noi; ele vor avea glas hotărîtor, ca niște martori nepărtinitori. Hristos Domnul ne va fi judecător drept și El va cumpăni după a Sa înțelepciune tot ceea ce, în lumea aceasta, am săvîrșit bine sau rău. Să fim dar lucrători ai binelui în lume.

S-a servit apoi o agapă la care au luat parte preoții locali și o seamă de credincioși.

Vizita I. P. S. Mitropolit Nicolae la Sighișoara a adus multă bucurie și a lăsat multă înviorare duhovnicească în sufletele credincioșilor.

D. C.

pe care le cîntă la strană. Cărțile erau tot cu slujbele vechi, melodiile tot cele vechi, numai cîteva cuvinte erau deosebite. Oare pot aceste cuvinte învrăjbi pe credincioși, cînd toate celelalte sînt la fel? Nici de cum. Că dacă un romîn zice: „cucuruz”, iar altul „porumb”, dacă unul zice „făt” iar altul: „crîsnic”, nu se vor certa și învrăjbi întreolaltă numai pentru atîta deschilinire. Tot așa și cu: „miluește” și „îndură-te”, cu „duh” și „spirit”. Aceste cuvinte ne duc cu mintea la unul și același lucru: la mila sau îndurarea lui Dumnezeu și la Duhul Sfînt sau Spiritul Sfînt.

Astăzi sîntem iarăși una în sînul Bisericii strămoșești. Cîntăreții din cele două strane se împreună frățește și cîntă din aceleași cărți bisericești, aceleași imne, pe aceleași melodii, în aceeași limbă romînească, cum au cîntat și strămoșii noștri înainte de 1700 și după 1700.

Să preamărim pe Dumnezeu în limba înțeleasă de popor, pe „viersul” strămoșesc și să învățăm pe credincioși aceste melodii bisericești, ca „cu un glas, cu o inimă să preamărească toți pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfîntul Duh”. Cîntarea primită de la înaintașii noștri să ne apropie sufletele și să întărească și mai mult unitatea noastră în credința cea dreptmăritoare.

Pr. GH. ȘOIMA

Din învățătura Sf. Ioan Scărarul

Ascultarea de Dumnezeu

Multe sînt virtuțile care împodobesc viața creștinului și o fac plăcută lui Dumnezeu. Dar toate aceste virtuți nu-și pot arăta rodul pînă cînd nu strălucește virtutea ascultării. Căci spune dumnezeiasca Scriptură: „Precum din neascultarea unui om toți s-au făcut păcătoși, tot așa din ascultarea Unuia mulți se vor face dreapți.” (Romani V 19).

Iar cel ce s-a făcut pe sine ascultător pînă la moarte și încă moarte pe cruce a fost Domnul nostru Iisus Hristos.

Sf. Ioan Scărarul spune despre ascultarea de Dumnezeu că este **moartea mîndriei și învierea smereniei**.

Intr-adevăr, cu nimic nu se doboară păcatul mîndriei decît cu ascultare de Dumnezeu, și cu nimic nu se poate face vie și rodnică smerenia decît cu ascultarea.

Același sfînt părinte socotește ascultarea ca pe una din armele duhovnicești cu ajutorul căreia creștinul iese biruitor în luptă cu păcatul. Sfînții părinți numesc rugăciunea zid, cîntările de psalmi scară, lacrimile pocăinței scaldătoare, iar pe ascultare au numit-o mucenicie de bună voie, fără de care nimeni din cei pătimitori nu va vedea pe Dumnezeu.

Sf. Ap. Petru îi numește pe creștini „fii ai ascultării”. Noi „tot gîndul îl robim spre ascultarea lui Hristos”, zice dumnezeiescul Pavel. (II. Cor. X, 5).

Creștinul care petrece în ascultare de voia lui Dumnezeu, acela ascultă și de mai marii bisericești și de cîrmuitoarii rînduiți de Dumnezeu spre binele vieții noastre din această lume.

Pe acești credincioși, care au făcut din legea Domnului legea vieții lor, îi ferește Scriptura cînd zice: „Fericiti cei ce ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el”. Cel ce a urcat pe această treaptă a urcușului duhovnicesc să ia aminte să nu cadă de pe ea, prin neascultarea cea aducătoare de moarte sufletească.

Părintele Vasile.

Realizări în protopopiatul Tîrnăveni

Amintim aici câteva realizări din protopopiatul Tîrnăveni pe anul 1957.

În parohia Blaj, prin străduința și jertfa P. V. Consiliu arhiepiscopesc în frunte cu I.P.S. Mitropolit Iustin și cu truda P. C. Teodorescu A. și a bunilor creștini, s-a renovat biserica veche a Arhiepiscopului și s-a reparat cupola Catedralei.

În parohia Biia, din apropierea Blajului, s-a pictat în întregime marea biserică, cu jertfa bunilor creștini, parohia fiind vacantă de ani de zile.

La Tîrnăveni s-au terminat lucrările de înălțare a celor 3 cruci pe turla și cupola la marea biserică în construcție, încheindu-se și lucrările de învelire cu tablă zincată.

Biserica a fost lustruită în exterior, primind o nouă haină sărbătorească de sus de la Cruci până la soclu.

Altă biserică, cu toată bătrânețea ei, a fost reparată în întregime și zugrăvită, iar cele două cimitire din jurul ei, au fost împrejmuite cu gard de sîrmă în lungime de 400 metri.

Parohia Mica și-a înălțat nou lăcaș de închinare în roșu, parohia Laslău mare și-a împodobit sf. biserică cu pictură nouă, iar biserica Șarșului a fost reparată în întregime și îmbrăcată în haină nouă de culori. La Tătirlău, la Chinciș, la Bahnea se lucrează de zor la temeluirea noilor biserici. În filia Seuca, în parohia Boziaș, în Șomoștelnic s-au reparat și s-au pictat casele Domnului.

Bunii creștini din parohiile Cuștelnic, Seuca, Păncișoara, Abuș, Mica, Băgaci, Căpîlna, Bernadea, Bahnea, Laslău, Suplac, Șomoștelnic, s-au întrecut cu multă stăruință la introducerea gazului metan în biserici și în casele parohiale.

Sînt realizări înfăptuite în anul păcii 1957.

Pentru acestea și altele sîntem recunoscători Autorităților noastre de Stat și Bisericești, cari au autorizat lucrările și au dat sprijinul cuvenit.

Iar bunilor creștini le dorim răsplătă sufletească însușită de la Domnul, pentru jertfa și munca depusă.

Pr. A. M.

Realizări din parohia Bahnea

În urma frumoaselor donații ale credincioșilor noștri am introdus în biserică gazul metan și am cumpărat cărți bisericești cu litere latine, ca: Triodul, Penticostarul, Octoiul-Mare și 2 exemplare Antologhion.

Pe această cale exprim mărinimoșilor donatori adînc simțitele mele mulțumiri.

Pr. I. Oprea

Binecuvîntare de biserică în parohia Mica, filiala Aluș

În satul Aluș, protopopiatul Tîrnăveni, în ziua de 17 noiembrie 1957, s-a binecuvîntat vechea biserică ortodoxă, în urma unor reparații de căpătii și a introducerii gazului metan. La această sărbătoare a luat parte P. C. protopop Ioan Groza, împreună cu preotul local Emil Crețu, paroh în Mica.

După mărturisirea credincioșilor s-a început Utrenia, iar între Utrenie și Sf. Liturghie s-a făcut sfințirea apei.

La Liturghie, după citirea Sf. Evanghelii, a vorbit părintele protopop Ioan Groza despre: Unificarea celor două Biserici românești din Ardeal în anul 1948.

Din parohia Voiniceni

În parohia Voiniceni (prot. Tg. Mureș) s-a săvîrșit binecuvîntarea bisericii prin decembrie 1956, pentru că ea fusese înnoită și pictată în fresco pe dinlăuntru, împreună cu iconostasul. Atunci parohul Viorel Ghibuțiu a făgăduit că în anul următor se va înnoi biserica și în exterior.

Făgăduința s-a împlinit. Biserica a fost complet reparată din temelie pînă la crucea de pe turn. Astfel în duminică din 20 octombrie 1957 — la nouă ani de la reîntregirea bisericească — parohia a îmbrăcat haină de sărbătoare: s-a săvîrșit slujba binecuvîntării bisericii.

Slujba binecuvîntării a fost săvîrșită de C. pr. Teodor Crișan din parohia Ceaușul de Cîmpie și păr. local Viorel Ghibuțiu. La sf. Liturghie a predicat păr. T. Crișan despre: „Preoția și sub-

limitatea ei“. Bine argumentat, simțit și cu fraze alese s-a arătat rolul de mijlocitor al preotului între Dumnezeu și om. Amintește că preotul din loc împlinește 10 ani de preoție și spune: „cei 10 ani de preoție ai păr. Ghibuțiu, cu îndeplinirea conștiințioasă a misiunii sale confirmă ca adevărată afirmația credincioșilor, care la hirotonirea sa au răspuns: Vrednic este... Credincioșii sînt îndemnați, ca prin mijlocirea preotului și a sf. biserici să-și desăvîrșesc viața sufletească.

La sfîrșitul Sf. Liturghii sub falnicul stejar, ce stă de veghe în fața bisericii de peste 100 ani, s-a săvîrșit sfințirea apei. A predicat păr. Viorel Ghibuțiu „despre Biserică și misiunea ei în lume“. În încheiere aduce mulțumiri donatorilor și celor ce prin diferite materiale și muncă prestată au ajutat la realizarea podoabei celei noi a casei lui Dumnezeu. La urmă credincioșii au fost stropiți cu apă sfințită și miruiți, pentru ca apoi în sunetul sărbătorec al clopotelor să se înconjoare biserica și să fie stropită cu apă sfințită.

Renovarea din 1957, așezată alături de cea din 1956, mărturisește despre vrednicia preotului, a consilierilor parohiali și a credincioșilor. Ambele renovări au costat 60.000 lei, rezultați din donația credincioșilor. La renovarea din 1957 au ostenit în deosebi credincioșii: Togănel V. Constantin, Man R. Vasile, Sabadi A. Ioan, Tanțoș R. Ioan, Florea L. Ioan și consilierii parohiali: Man I. Constantin, Gabor P. Samson, Fekete I. Vasile.

Toate fie spre mărirea lui Dumnezeu și o cît mai strînsă unitate în credință în jurul altarului străbun. Cînd frații sînt împreună în Biserica strămoșească, Dumnezeu trimite binecuvîntări și le înmulțește roadele muncii lor înfrățite.

Asistent

V. B.

† Preoteasa Ana Petri

Luni, 18 nov. 1957, a încetat din viață, după o scurtă, dar grea suferință, preoteasa Ana Petri n. Martin, soția păr. Nicolae Petri, paroh în Sibiu-Inferior II. Avea 48 ani împliniți și 27 ani de căsnicie.

Prohodirea rămășițelor pămîntești ale răposatei în Domnul s-a săvîrșit miercuri, 20 nov. în biserică parohială din Sibiu-Maeri, de un sobor de preoți, în frunte cu P. Sf. arhiepiscop Teodor.

La terminarea serviciului divin P. Sf. Teodor, în cuvinte alese și adînc simțite, a făcut elogiul dispărutei în Domnul și a împărtășit binecuvîntarea Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae.

În cuvinte impresionante a mîngăiat și încurajat familia răposatei, dar mai ales pe păr. Petri, greu încercat prin această mare pierdere, spunînd printre altele: „Cunosc, din proprie experiență de peste 30 de ani ce însemnează văduvia și cît de grea este ea mai ales pentru un preot. Nimic nu este așa de apăsător ca singurătatea. Avem însă întotdeauna pe cineva cu noi. E Iisus! Preotul e în permanentă legătură cu El. Pentru el Iisus este viața cea adevărată. Domnul, care m-a întărit și pe mine în singurătatea mea de peste trei decenii, să te întărească și să te mîngăie iubite frate în Hristos Nicolae“.

Urmează apoi un impresionant cuvînt funebru al păr. paroh Dr. Ioan Chioaru, care arată viața de model a dispărutei, ca fică, soție și mamă; dar mai ales ca soție de preot, în care

(Continuare în pag. 4)

In parohia Cîrța-Oltului

E o parohie, în care păstorește de 30 ani vrednicul preot Virgil Negrea. Multe au fost în acești ani de păstorire realizările, atît pe plan religios-moral, cît și economic.

În ultimii ani amintim numai două realizări gospodărești: cînd ghiața, ce a căzut într-o vară, a zdrobit aproape toată țigla de pe acoperișul bisericii și al casei parohiale, părintele a alergat în toate părțile ca să refacă acoperișurile acestea. Cererea lui a fost ascultată de Consistorul Arhiepiscopesc din Sibiu și în curînd a primit țigla trebuitoare. Biserica și casa parohială au fost acoperite și ferite de stricăciuni.

Anul trecut, cu ajutorul credincioșilor, s-a introdus curentul electric în biserică.

În felul acesta an de an, prin împreună lucrarea preotului cu consiliul parohial și cu credincioșii, se adaugă noi lucruri folositoare pentru biserică.

Dumnezeu să le răsplătească rîvna pentru casa Domnului!

Intoarcerea acasă

Mare bucurie au trăit credincioșii din parohia Grebeniș (prot. Sărmaș), împreună cu duhovnicul lor, cînd au primit în sinul bisericii cu dragoste frățească pe ceice s-au întors la credința strămoșească.

Din 1950 pînă în 1957 au făcut acest pas nouă frați și surori. Anul trecut au fost botezați, după ce au mărturisit crezul Bisericii noastre, Săbău Aurelia, Săbău Dănilă cu fiul său Liviu ș. a. Părinții acestora s-au rupt mai de mult de la Biserică și acum fiii și-au dat seama de greșala părinților și au venit alături de ceilalți credincioși la altarul Domnului.

Aici au găsit ei liniștea sufletului și bucuria inimii. Aici au găsit pe Mîntuitorul Hristos, care se împărtășește tuturor prin sfințele Taine și sfințele slujbe. Aici au găsit frați iubitori și ajutători. Domnul să le întărească pașii pe calea dreptei-credințe!

B.

La Sf. Liturghie, răspunsurile au fost date de corul parohiei condus de cantorul Gh. Mărginean.

La sfîrșitul festivității, preotul local face o dare de seamă asupra felului în care au decurs lucrările, citind numele mai multor credincioși care au contribuit la înfrumusețarea bisericii.

Gh. Căluțiu
consilier parohial.

† Preot Ilarion Munteanu

Preotul Ilarion Munteanu din parohia Pelișor (prot. Agnita) s-a mutat la cele veșnice în ziua Sf. Vasile cel Mare (1 ianuarie), la vârsta de 59 ani.

Fiu al dascălului Bucur Munteanu din Vercer, el și-a făcut datoria față de altar și credincioși, slujind Domnului cu credință și dragoste peste 30 ani în parohiile Richiș și Pelișor. În acești ani, prin osîrdia lui, s-au înălțat două biserici, dintre care cea din Pelișor este ca o catedrală. Aceeași rîvnă a avut-o și la zidirea „Bisericii cei duhovnicești”, la zidirea sufletelor credincioșilor.

De aceea l-au însoțit pe drumul cel din urmă un sobor de preoți, în frunte cu P. C. prot. V. Zare, și iubiții lui credincioși. Au predicat: Prot. Zare, Pr. Eftimie, Pr. Evanghelic, Pr. Floca, Pr. Tîrziu, arătînd vredniciile celui adormit și aducînd cuvînt de mîngăiere preotesei-văduve, celor trei copii și celor patru frați și celorlalte neamuri. Amintirea acestui vrednic slujitor al altarului va rămîne multă vreme în inima păstoriiilor.

Doamne, odihnește cu dreptii pe Ilarion preotul!

Pr. A. E.

Chemare

Soarele se înalță, cu razele își trimite lumina și căldura. Credincioșii lucrează la cîmp. Din depărtare dinspre sat pare că se aude un sunet duios: e sunetul din turlă, e sunetul de clopot, care anunță că cu vecernia de astă seară începe slujba sfintei duminici. Atunci toți credincioșii pare că uită de toate și-n suflet primesc acea lumină care străbate pînă-n veșnicie: e Lumina care din cer s-a pogorît și împreună cu oamenii a viețuit și lumii lumină și pace a lăsat.

Duminică dimineața clopotul te cheamă iarăși la sf. Liturghie: vino, frate, aci de grabă, căci aici e casa sfîntă, aici e pacea sfîntă, aici primești viața, viața împăcată. Cu Iisus cel dulce, care pe sfînta cruce mîinile a întins, pi-roane a primit, cununa pe cap, palme peste obraz. De aceea noi, cînd clopotul ne cheamă, datorii sîntem lumina a aprinde și faptele rele a plînge. Poate fii zi cu soare și căldură, sau cu vînt și frig, cu ploaie; sunetul de clopot a-lungă tot din cale și sufletul smerit simte că-i sărbătoare. Sfînta Cruce și casa Domnului cu sfintele ei slujbe, sufletul alină și varsă lumină.

Ea te cheamă la pace și bine, la belșug de pîine și pace în lume.

GH. ALBU — Gîrbova

† Preoteasa Ana Petri

(Urmare din pag. 3)

calitate adormita în Domnul s-a dovedit o „adevărată mamă preoteasă” prin locurile pe unde soțul ei a fost slujitor al altarului, în satele Noul-Săsesc și Hoghilag și de 11 ani în Sibiu.

Preoții și credincioșii cari au însoțit sicriul pînă la cimitir, s-au rugat pentru odihna sufletului ei: Odihnească în pace și veșnică să-i fie amintirea.

I. C.

Almanahuri bisericesti

Arhiepiscopia Sibiului, Episcopia Clujului și Episcopia Oradiei au tipărit și anul acesta — primele două un „Indrumător bisericesc” (224 p.), iar ultima un „Almanah creștin ortodox” (312 p.). Atît îndrumătorul, cît și Almanahul cuprind: o parte calendaristică și o parte de învățătură bisericească pentru credincioși.

Astfel Indrumătorul de la Sibiu și Cluj, după ce prezintă despărțirea de I. P. S. Mitropolit Iustin, care a fost ales la Iași, și alegerea noului Mitropolit al Ardealului, I. P. S. Nicolae Colan, — scrie despre: Ștefan cel Mare, pictorul N. Grigorescu, Mănăstirea Simbăta, bisericile de lemn, vlădici cărturari, vizitele făcute de reprezentanți ai Bisericii noastre la Bisericile ortodoxe din Jugoslavia și Bulgaria. Apoi sînt mai multe articole despre Sfînta Scriptură, despre Hristos — Domnul, despre Sfînta Fecioară, despre Duhul Sfînt, despre Creștinismul și progresul, Creștinismul și femeia, iubirea creștină, ș.a.

Almanahul de la Oradea are o parte de introducere, una dogmatică (rai și iad, înviere, nemurire), una morală (păcate și virtuți), una didactică (din viața Domnului Hristos și a Bisericii), una practică (cultul, preoția, căsătoria ș. a.), o parte istorică (Ștefan cel Mare, Sfîntii romîni, Unificarea bisericească și alte întîmplări bisericești), una socială (lupta pentru pace, prietenia romîno-sovietică), o parte literară (Sf. Ieremia Valahul, Fecioara din Epivat etc.) și diferite sfaturi și proverbe.

Amîndouă sînt scrise de oameni pricepuți. Așa scriu: I.P.S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, P. S. Valerian al Oradiei, profesori de la Institutul Teologic din Sibiu, vicari și consilieri, protopopi și preoți. Ele oferă o bogată hrană duhovnicească pentru creștinul ortodox, care vrea să-și cunoască mai bine credința. Roadă lor este îmbunătățirea vieții credincioșilor, ca buni fii ai Bisericii și vrednici cetățeni ai statului.

N.

Meditație

Sînt de tot singur ... cufundat în lucrarea mea ... puțin abătut ... Dumnezeu mă vede, știe ce fac....

Azi dimineața la cuminecare i-am spus Mîntuitorului că vreau să fiu al lui pentru totdeauna. Cît de binevoitor m-a primit! Și acum?... Gîndurile cît de departe îmi umblă de El! Cît de departe de El îmi este inima! ... cît de departe! Pentru ce sînt așa?.

Doamne Iisuse! Tu totdeauna te gîndești la mine; iar eu la Tine așa de puțin!

El îmi luminează inima. Mă pătrunde în întreg sufletul ... îmi cercetează toate gîndurile, îmi cunoaște fiecare faptă, nici o greșeală nu scapă din atențiunea Lui... Cîtă ticăloșie trebuie să vadă El în gîndurile și faptele mele?!

Iisus este totuși atît de bun, atît de nemărginit de bun! Totdeauna din nou mă cercetează, sperînd că va descoperi în mine un gînd, care să se îndrepte numai către El. Cel puțin un gînd! Iubitul meu Iisus se îndestulește cu atît de puțin.

Și eu la acest atît de puțin cît de mult îl fac să aștepte! Ceasuri întregi ... poate în cursul unei zile întregi!

Durere

Pe Golgota mai sus,
In ceasul de apus,
Stau Crucile de lemn,
Tăcute ca un semn,
Stau singure și frîng
Tăcerile ce plîng.

La una numai jos,
La Crucea lui Hristos,
Genunchiul indoind
Piciorul cuprinzînd,
Cu glasul pustii,
De jale amorțit
Maria suspinînd
Se zbuciumă, plîngînd.

Iar Fiul răstîgnit
Cu-n dor nemărginit
Din pleoape lăcrimînd
Spre Maică-n jos cătînd,
O-nvăluie aprins
Cu-n dor de necuprins
Și-n freacățul de chin
O chiamă cu-n suspin:

Măicuță, Maica mea
Nu te mai intrista
Că a mea răstîgnire
E a lumii mîntuire
Și cînd voi învia
Cîntați: aleluia!

V. MUREȘAN

Mai bucuros mă gîndesc la lucruri care îmi măgulesc amorul propriu, îmi întunecă gîndirea, îmi turbură inima, îmi nimicesc și acel puțin simț al evlaviei, pe care l-am adus cu mine de la cuminecarea de dimineața... Mi-ar dăruie poate multe mîngăieri, însă fiindcă mă gîndesc la alte lucruri, mă lipsește de ele...

Este oare cu puțință să fiu totdeauna atît de risipit?

Sărmana mea inimă, tu ești de vină! Nu iubești destul pe Mîntuitorul!

Ridică-te și răspunde odată: „iată, Doamne pe Tine te voi iubi pururea cu o iubire nemărginită!”

Pr. N. DEAC